ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 26ης Αυγούστου 1996 *

Στην υπόθεση Τ-75/96 R,

Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini DeĞerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, εταιρία τουρκικού δικαίου, με έδρα το Söke/Aydin (Τουρκία), εκπροσωπούμενη από τον Izzet M. Sinan, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, εντολοδόχο του δικηγορικού γραφείου Morgan, Lewis & Bockius, Βρυξέλλες, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Nicholas Kahn και Δημήτρη Τριανταφύλλου, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της ανακοινώσεως για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλευκάστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Πακιστάν και Τουρκίας (ΕΕ 1996, C 50, σ. 3),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Κατόπιν καταγγελίας, την οποία υπέβαλε ενώπιον της Επιτροπής η Επιτροπή βιομηχανιών βάμβακα και συναφών κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Eurocoton) και σύμφωνα με την οποία οι εισαγωγές φλοκοτών αλευκάστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας αποτελούσαν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ προκαλώντας, κατά τον τρόπο αυτό, σοβαρή ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, η Επιτροπή κίνησε έρευνα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 3283/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 349, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 3283/94).

2 Η ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλευκάστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Πακιστάν και Τουρκίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 21ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ C 50, σ. 3).

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Μαΐου 1996, η εταιρία Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini DeĞerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, (στο εξής: Söktaş), η οποία παράγει κυρίως τα είδη βαμβακερών υφασμάτων τα οποία φέρονται ως αποτελούντα αντικείμενο ντάμπινγκ και τα εξάγει προς την Κοινότητα, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, και του άρθρου 178 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) με αίτημα να ακυρωθεί η «απόφαση» για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλευκάστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας, η οποία περιλαμβάνεται στην προαναφερθείσα ανακοίνωση της 21ης Φεβρουαρίου 1996, και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη από το προσβαλλόμενο μέτρο.

4 Με χωριστό δικόγραφο το οποίο πρωτοκολλήθηκε αυθημερόν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε επίσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΚ, αίτηση αναστολής εκτελέσεως «της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αυτή αφορά την προσφεύγουσα και την Τουρκία γενικώς». Η Επιτροπή υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Ιουνίου 1996. Στις 30 Ιουλίου 1996 η Επιτροπή προσκόμισε ορισμένα έγγραφα, κατόπιν αιτήματος του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή. Λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία του φακέλου, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής έκρινε ότι διέθετε όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, χωρίς να είναι αναγκαίο να ακούσει, προηγουμένως, τις προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων.

Νομική εκτίμηση

5 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως έχουν τροποποιηθεί με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), και με την απόφαση 94/149/ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ L 66, σ. 29), το Πρωτοδικείο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή άλλα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

6 Το άρθρο 104, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου διευκρινίζει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως μιας πράξεως είναι παραδεκτή μόνον εάν ο αιτών έχει προσβάλει την πράξη αυτή με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου ορίζει ότι οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουνίου 1996, T-41/96 R, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-381, σκέψη 13).

Επί του ισχυρισμού περί του προδήλως απαραδέκτου της κύριας προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

7 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η κύρια προσφυγή, η οποία ασκήθηκε κατά της ενάρξεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ, είναι προδήλως απαράδεκτη. Η Επιτροπή προβάλλει, πρώτον, ότι το μέτρο αυτό συνιστά προπαρασκευαστική πράξη μη δυνάμενη να προκαλέσει ευδιάκριτη, άμεση και μη αναστρέψιμη μεταβολή στη νομική κατάσταση της αιτούσας. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει λόγος να εξεταστεί η παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

8 Ειδικότερα, η Επιτροπή αντικρούει το επιχείρημα της αιτούσας ότι εν προκειμένω δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις από τις οποίες το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου στη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 152, στο εξής: άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου ή άρθρο 47) εξαρτά τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ. Ακόμη και αν αποδειχθεί αυτός ο ισχυρισμός της αιτούσας, πράγμα το οποίο αμφισβητεί η Επιτροπή, ουδόλως θα επηρεάσει τη φύση της προσβαλλομένης πράξεως. Επιπλέον, οι τουρκικές αρχές δεν ισχυρίστηκαν, με τα έγγραφα που απηύθυναν στην Επιτροπή όσον αφορά την επίμαχη διαδικασία αντιντάμπινγκ, ότι η έναρξη της διαδικασίας αυτής προσβάλλει τα δικαιώματα που απονέμονται στην Τουρκία με το άρθρο 47.

9 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλομένη πράξη δεν αφορά την αιτούσα άμεσα και ατομικά. Η ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ αναφέρει μόνον το προϊόν και τις χώρες που αφορά. Δεν αφορά συγκεκριμένα ορισμένες επιχειρήσεις εξαγωγών ή εισαγωγών. Ο αριθμός και η ταυτότητα των επιχειρήσεων αυτών δεν είναι καθορισμένα ούτε εντοπίσιμα κατά τον χρόνο κινήσεως της διαδικασίας, αντιθέτως προς το κριτήριο που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 1ης Ιουλίου 1965, 106/63 και 107/63, Töpfer και Getreide-Import κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 101). Επιπλέον, μολονότι η αιτούσα ζητεί την αναστολή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά «την Τουρκία γενικώς», σε κανένα σημείο της προσφυγής της δεν ισχυρίζεται ότι όλες οι εξαγωγές από την Τουρκία των προϊόντων που αφορά η διαδικασία αυτή πραγματοποιούνται μερίμνη της.

10 Με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η κύρια προσφυγή είναι παραδεκτή. Η αιτούσα παραπέμπει στην επιχειρηματολογία που αναπτύσσει στο δικόγραφο της κύριας προσφυγής. Εν προκειμένω η «απόφαση» για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού 3283/94 παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι αυτής, κατά το μέτρο που δεν τηρεί τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου και αποτελεί τη νομική βάση για την επιβολή προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ. Η αιτούσα δεν θα είχε εκτεθεί σε αυτό τον οικονομικό κίνδυνο, εάν είχε τηρηθεί η διαδικασία του άρθρου 47, η οποία σκοπεί στη συναινετική επίλυση αυτού του είδους διαφορών. Συγκεκριμένα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, η Επιτροπή έπρεπε να υποβάλει αίτηση ενώπιον του Συμβουλίου Συνδέσεως και να αναμείνει μέχρις ότου το συμβούλιο αυτό εκδώσει απόφαση εντός προθεσμίας τριών μηνών ή μέχρις ότου σημειωθεί η παράλειψή του να ενεργήσει, πριν να είναι σε θέση να θεσπίσει μονομερή μέτρα προστασίας. Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση αποτελεί το σημείο εκκινήσεως μιας διαδικασίας χωρίς την οποία δεν θα μπορούσε να εκδοθεί απόφαση επηρεάζουσα αρνητικώς τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων μερών. Υπό το πρίσμα αυτό, η προσβαλλομένη απόφαση παράγει αποτελέσματα ανάλογα προς εκείνα της αποφάσεως για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

11 Προς στήριξη της απόψεώς της, η αιτούσα εξηγεί ότι το άρθρο 47, παράγραφος 1, ορίζει ότι η Τουρκία και η Κοινότητα οφείλουν να επιλύουν τα προβλήματα που ανακύπτουν στον τομέα του ντάμπινγκ εντός μικτού θεσμικού πλαισίου. Στο Συμβούλιο Συνδέσεως εναπόκειται να εκτιμά εάν υφίστανται πρακτικές ντάμπινγκ ή όχι. Κατ' αυτό τον τρόπο, το Συμβούλιο Συνδέσεως υποκαθιστά την Επιτροπή και απευθύνει συστάσεις απευθείας στον υπεύθυνο ή στους υπευθύνους για τις επίμαχες πρακτικές ντάμπινγκ, προκειμένου αυτές να τερματιστούν.

12 Το άρθρο 47 προβλέπει μόνο, στην παράγραφο 2, πρώτο εδάφιο, τη δυνατότητα του «ζημιουμένου μέρους» να ενεργεί μονομερώς οσάκις, αφού έχει απευθυνθεί δεόντως προς το Συμβούλιο Συνδέσεως, το συμβούλιο αυτό είτε δεν έλαβε καμία απόφαση εντός προθεσμίας τριών μηνών είτε απηύθυνε συστάσεις, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47, παράγραφος 1, οι οποίες δεν έφεραν αποτέλεσμα.

13 Τέλος, το άρθρο 47, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, επιτρέπει μόνον τη θέσπιση, καθόσον έχει προηγουμένως ενημερωθεί το Συμβούλιο Συνδέσεως, προσωρινών μέτρων προστασίας μεγίστης διάρκειας τριών μηνών από της υποβολής της αιτήσεως ή από της ημερομηνίας κατά την οποία το ζημιούμενο μέρος έλαβε τα μονομερή μέτρα προστασίας κατόπιν της αναποτελεσματικότητας της συστάσεως του Συμβουλίου Συνδέσεως.

14 Εν προκειμένω, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 47, παράγραφος 1, παραλείποντας να υποβάλει προηγούμενη αίτηση στο Συμβούλιο Συνδέσεως. Η ενημέρωση του συμβουλίου αυτού, μετά την έναρξη της διαδικασίας, δεν συμβιβάζεται με τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 47. Εν προκειμένω, από τα πρακτικά της συνεδριάσεως της μικτής επιτροπής της τελωνειακής ενώσεως ΕΕ-Τουρκίας της 19ης Φεβρουαρίου 1996 (συνημμένο 8 στο δικόγραφο της προσφυγής) προκύπτει ότι η Τουρκία δεν συμμερίζεται την ερμηνεία του άρθρου 47 την οποία υιοθετεί η Επιτροπή.

15 Εντός του πλαισίου αυτού, το Συμβούλιο Συνδέσεως στερήθηκε της δυνατότητας να ενεργήσει ώστε να προλάβει την ένδικη προσφυγή. Το συμβούλιο αυτό έχει πλέον μόνον τη δυνατότητα να αναστείλει τη διαδικασία για την επιβολή προσωρινού δασμού, δυνάμει του άρθρου 47, παράγραφος 3, μέχρι να απευθύνει τις συστάσεις της παραγράφου 1 του ιδίου αυτού άρθρου. Εντούτοις, τέτοια απόφαση είναι εντελώς απίθανη, καθόσον η ίδια η Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, θα κληθεί να δηλώσει ότι συμφωνεί με την απόφαση αναστολής, στο πλαίσιο του Συμβουλίου Συνδέσεως.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

16 Κατά παγία νομολογία, το πρόβλημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν μπορεί, καταρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η απόφαση του Πρωτοδικείου επί της κύριας υποθέσεως. Το ζήτημα αυτό πρέπει να εξετάζεται κατά την εκδίκαση της κύριας προσφυγής, πλην της περιπτώσεως όπου αυτή είναι, εκ πρώτης όψεως, προδήλως απαράδεκτη (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ας Δεκεμβρίου 1995, T-219/95 R, Danielsson κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-3051, σκέψη 58).

17 Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή εναπόκειται να ελέγξει, πρώτον, εάν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η κύρια προσφυγή, με αίτημα την ακύρωση της «αποφάσεως» του οργάνου αυτού για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλευκάστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας πρέπει να θεωρηθεί, prima facie, προδήλως απαράδεκτη.

18 Συγκεκριμένα, πρέπει να εξεταστεί εάν πληρούνται εκ πρώτης όψεως οι προϋποθέσεις παραδεκτού αυτού του αιτήματος ακυρώσεως, οι οποίες αφορούν τη φύση της προσβαλλομένης πράξεως.

19 Κατά παγία νομολογία, συνιστούν αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, υπό την έννοια του άρθρου 173, τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του κατάσταση. Οσάκις πρόκειται περί πράξεων ή αποφάσεων, η εκπόνηση των οποίων πραγματοποιείται σε πολλές φάσεις, αποτελούν, καταρχήν, προσβλητές πράξεις μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας της εν λόγω διαδικασίας και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα, σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψεις 8 έως 12, και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 1996, T-134/95, Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-181, σκέψη 20).

20 Εν προκειμένω, στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή εναπόκειται να εκτιμήσει εάν η προσβαλλομένη πράξη φαίνεται, prima facie, ότι μπορεί να παράγει, αφ' εαυτής, έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα της αιτούσας ή αν, αντιθέτως, αποτελεί απλώς προπαρασκευαστικό μέτρο του οποίου το παράνομο μπορεί να προβληθεί μόνο στο πλαίσιο της προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως.

21 Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη την οποία υποστηρίζει η αιτούσα, ότι η έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ, δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού 3283/94, θα έχει μη αναστρέψιμες συνέπειες, καθόσον θα έχει ως αποτέλεσμα να μην τηρηθεί η διαδικασία συναινετικής ρυθμίσεως των διαφορών, την οποία προβλέπει το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου, και θα εκθέσει, κατά τον τρόπο αυτό, την ενδιαφερομένη στον κίνδυνο επιβολής προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ.

22 Πράγματι, στο στάδιο αυτό δεν φαίνεται ότι η έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού 3283/94 θα έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει την αιτούσα από τη δυνατότητα ρυθμίσεως της διαφοράς κατά τη διαδικασία που καθορίζει το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου.

23 Από τη συνοπτική ανάλυση του άρθρου 47 προκύπτει ότι το άρθρο αυτό δεν έχει ως σκοπό να εμποδίζει την εφαρμογή, ιδίως, των νομοθετημάτων κοινοτικής εμπορικής άμυνας, αλλά να συμπληρώνει τις προϋποθέσεις θέσεώς τους σε εφαρμογή. Συναφώς, από το άρθρο αυτό προκύπτει, εκ πρώτης όψεως, ότι δεν εξαρτά την εκ μέρους της Κοινότητας έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ από οποιαδήποτε ειδική προϋπόθεση εκτός από την ενημέρωση του Συμβουλίου Συνδέσεως. Μόνον σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας το άρθρο 47 εξαρτά την ενέργεια της Κοινότητας από ορισμένες συμπληρωματικές προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, μολονότι το άρθρο 47 εξουσιοδοτεί με την παράγραφο 1 το Συμβούλιο Συνδέσεως να απευθύνει συστάσεις προς τους υπευθύνους για τις πρακτικές ντάμπινγκ, οσάκις αυτό διαπιστώνει, κατόπιν αιτήσεως του φερομένου ως ζημιουμένου συμβαλλομένου στη συμφωνία συνδέσεως μέρους, ότι ασκούνται τέτοιες πρακτικές στις σχέσεις μεταξύ Κοινότητας και Τουρκίας, το άρθρο αυτό επιβάλλει μόνον, με την παράγραφο 2, πρώτο εδάφιο, να απευθυνθεί το φερόμενο ως ζημιούμενο συμβαλλόμενο μέρος — εν προκειμένω η Κοινότητα — στο Συμβούλιο Συνδέσεως, εφόσον το μέρος αυτό σκοπεύει να θεσπίσει μέτρο εμπορικής άμυνας, το οποίο μπορεί να ληφθεί μόνον αν, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της υποβολής της αιτήσεως, το Συμβούλιο Συνδέσεως δεν απευθύνει καμία σύσταση προς τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προκειμένου να παύσουν τις επίμαχες πρακτικές ντάμπινγκ ή εάν, παρά τις συστάσεις του, οι πρακτικές αυτές συνεχίζο-

νται. Εξάλλου, το άρθρο 47 επιτρέπει ρητώς, με την παράγραφο 2, δεύτερο εδάφιο, την επιβολή, ως συντηρητικού μέτρου, προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ για περιορισμένο χρονικό διάστημα, εκ μέρους ενός των συμβαλλομένων στη συμφωνία συνδέσεως μερών, αφού ενημερωθεί σχετικά το Συμβούλιο Συνδέσεως.

24 Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 47 φαίνεται να ενισχύεται από το σχετικό με τα μέσα εμπορικής άμυνας τμήμα III του κεφαλαίου IV της αποφάσεως 1/95 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την εφαρμογή της οριστικής φάσεως της τελωνειακής ενώσεως (ΕΕ 1996, L 35, σ. 1). Εκ πρώτης όψεως, από τα άρθρα 44 έως 46 του τμήματος αυτού προκύπτει ρητώς ότι έκαστο των συμβαλλομένων στη συμφωνία συνδέσεως μερών παραμένει αρμόδιο να εφαρμόζει τα δικά του νομοθετήματα εμπορικής άμυνας, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως της διαδικασίας εφαρμογής την οποία καθορίζουν οι προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου.

25 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ενημέρωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 1996, το οποίο έχει κατατεθεί στη δικογραφία κατόπιν αιτήματος του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, περί της καταγγελίας την οποία υπέβαλε ενώπιον αυτής η Eurocoton στις 8 Ιανουαρίου 1996. Εξάλλου, το Συμβούλιο Συνδέσεως ενημερώθηκε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 47, με έγγραφο της Επιτροπής της 23ης Φεβρουαρίου 1996 — στο οποίο περιλαμβανόταν ένα μη εμπιστευτικό αντίγραφο της καταγγελίας — το οποίο επίσης προσκόμισε το όργανο αυτό κατόπιν αιτήματος του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, περί της ενάρξεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, η ανακοίνωση της οποίας δημοσιεύθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1996 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Έτσι, η διαδικασία που ακολουθήθηκε φαίνεται πλήρως σύμφωνη προς το άρθρο 47. Εν προκειμένω, η έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ δυνάμει του κανονισμού 3283/94 φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, να σκοπεί στο να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα διεξαγωγής των αναγκαίων ερευνών προκειμένου να μπορέσει να αποφασίσει στη συνέχεια, βάσει των ερευνών αυτών, είτε να περατώσει τη διαδικασία είτε, αντιθέτως, να τη συνεχίσει, θεσπίζοντας προσωρινά μέτρα και προτείνοντας στο Συμβούλιο τη θέσπιση οριστικών μέτρων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47.

26 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία εκδόθηκε σε πρώιμη φάση της διαδικασίας, δεν φαίνεται ικανή να εμποδίσει, εάν συντρέχει περίπτωση, την ενδεχόμενη επέμβαση του Συμβουλίου Συνδέσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου, ιδίως σε περίπτωση που η Επιτροπή σκοπεύει να θεσπίσει προσωρινά μέτρα ή να προτείνει στο Συμβούλιο να θεσπίσει οριστικά μέτρα.

27 Συνεπώς, η επιχειρηματολογία της αιτούσας ότι η επίμαχη ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείει την παρέμβαση του Συμβουλίου Συνδέσεως υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 47, είναι, εκ πρώτης όψεως, αβάσιμη.

28 Εξάλλου, και εν πάση περιπτώσει, υπενθυμίζεται ότι, αντιθέτως προς την απόφαση περί ενάρξεως της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, προς την οποία την παραβάλλει η αιτούσα, η κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να επηρεάσει άμεσα και αμετάκλητα τη νομική κατάσταση των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, η κίνηση της διαδικασίας αυτής δεν οδηγεί αυτομάτως στην επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ και μπορεί να περατωθεί χωρίς τη λήψη μέτρων, όπως ορίζει το άρθρο 9 του κανονισμού 3283/94. Εξάλλου, οι επιχειρήσεις που εμπλέκονται σε έρευνα αντιντάμπινγκ ουδόλως υποχρεούνται να μεταβάλουν τις εμπορικές τους πρακτικές κατόπιν της κινήσεως της διαδικασίας και δεν μπορούν να υποχρεωθούν να συνεργαστούν στη διεξαγωγή της έρευνας (βλ., την προπαρατεθείσα διάταξη Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής, σκέψεις 22 έως 28).

29 Υπό τις συνθήκες αυτές και εν πάση περιπτώσει, η επίμαχη έναρξη της διαδικασίας αντιντάμπινγκ συνιστά εν προκειμένω, εκ πρώτης όψεως, προπαρασκευαστικό μέτρο, του οποίου το ενδεχόμενο παράνομο μπορεί να προβληθεί στο πλαίσιο προσφυγής ασκούμενης, ενδεχομένως, κατά της τελικής αποφάσεως, χωρίς να εκλείπει η διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας της προσφεύγουσας-αιτούσας.

30 Συνεπώς, η προσβαλλομένη πράξη δεν συνιστά, prima facie, απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως. Συνεπώς, το αίτημα της κύριας προσφυγής για την ακύρωση της πράξεως αυτής φαίνεται, στο στάδιο αυτό, προδήλως απαράδεκτο, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν η προσβαλλομένη πράξη αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα-αιτούσα.

31 Όσον αφορά, δεύτερον, το αίτημα της κύριας προσφυγής για την αποκατάσταση της ζημίας την οποία διατείνεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα από την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ, αρκεί η διαπίστωση ότι, κατά παγία νομολογία, το αίτημα αυτό είναι, prima facie, προδήλως απαράδεκτο, διότι η

πράξη της οποίας το παράνομο προβάλλεται και η οποία φέρεται ότι προκάλεσε την προβαλλόμενη ζημία στερείται εννόμων αποτελεσμάτων, όπως προκύπτει από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων (βλ., μεταξύ άλλων, τη διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1991, C-117/91, Bosman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-4837, σκέψη 20). Επιπλέον, εν πάση περιπτώσει, το αίτημα αυτό είναι, εκ πρώτης όψεως, προδήλως απαράδεκτο, κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα-αιτούσα δεν παρέχει οποιαδήποτε ένδειξη ως προς τη φύση και την έκταση της ζημίας, η οποία της προκλήθηκε ή θα της προκληθεί από την επίμαχη έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

32 Συνεπώς, η παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα έξοδα.

Λουξεμβούργο, 26 Αυγούστου 1996.

Ο Γραμματέας	Ο Πρόεδρος
H. Jung	A. Saggio